

stemt for, jeg husker tydeligt forslaget. Men jeg vil meget gerne undersøge det. Jeg tror ikke engang på, der er sket en fejl. Vi kunne ikke drømme om det, og jeg ville aldrig nogen sinde overse det. Så jeg beklager, dér tager hr. Frank Aaen fejl.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er helt klart, at under førstebehandlingen af det lovforslag, vi snakker om, sagde man ja til lovforslaget. Om man skiftede mening inden tredjebehandlingen, tvivler jeg meget på, men det må vi da undersøge, selvfølgelig. Men der er ingen tvivl om, at ved førstebehandlingen sagde man ja til det, og ved den lejlighed hånede jeg nemlig V og K, og derfor husker jeg det ganske udmærket.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Pernille Sams som ordfører.

Pernille Sams (KF):

Det er et lovforslag med alt godt fra havet, det her. Og hvis jeg skal tage nogle af elementerne og kommentere dem, så bliver det nogle af de samme, som allerede er kommenteret af andre ordførere, og det er selvfølgelig, fordi det er de vigtigste elementer i det her forslag.

For det første er der spørgsmålet om, hvorvidt LD's medlemmer skal have mulighed for at lade deres opsparing forblive i LD efter det 70. år. Det har vi sådan set i princippet ikke noget imod, men vi kan absolut ikke forstå, hvorfor regeringen så ikke samtidig – og det synes vi skulle hænge sammen – foreslog, at en pensionsopsparer, som har sine penge stående og bundet i LD, fik ret til at flytte disse penge til en anden opsparing, hvis man foretrak det, sådan at der var parallelitet, så man havde ret til at lade pengene stå i LD eller fjerne dem både før og efter, man er 70 år.

Det må hænge lidt sammen, og det sidste led vil vi gerne bringe ind som et forslag til regeringen og synes, at det helt naturligt burde følges med, at man skulle have ret til at lade pengene stå efter det 70. år. Giv dog mennesker ret til at benytte en anden opsparingsform, hvis de har lyst til det.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt de institutionelle investorer midlertidigt skal have ret til at udøve bestemmende indflydelse på en anden virksomhed. Det er jo et forslag, der allerede findes parallelle regler til på bankområdet, og på

bankområdet har det givet visse problemer i forbindelse med, at der har været nogle meget lange perioder, hvor denne her midlertidige ret er blevet udøvet.

Vi har ikke lagt os fuldstændig fast på, hvad vi vil stemme til det her spørgsmål, for vi synes, det er formuleret lidt for elastiskagtigt. Det kan vise sig, at der kan være noget ganske fornuftigt i, at der er en midlertidig ret, men det skal være ualmindelig meget midlertidigt, og det skal sikres helt præcist, hvad midlertidigt betyder, og hvilke kriterier der skal være opfyldt, før man kan udøve denne midlertidige ret.

For os er det fantastisk vigtigt, at disse forudsætninger er klare, hvis vi skal kunne gå ind på den tankegang. Det vil vi have meget klarhed over inden tredjebehandlingen af det her. Og hvis vi skal medvirke til denne her lovgivning, så skal det sikres, at det forhold praktiseres uhyre restriktivt.

Det tredje, jeg vil kommentere, er ændringerne i loven om forsikringsmæglervirksomhed, hvor jeg har læst i pressen, at de her præsenterede bestemmelser skulle være formuleret bl.a. på vores initiativ. Og det er i hvert fald ikke korrekt. Jeg har aldrig været inddraget i arbejdet omkring det her og heller ikke formuleringerne af det.

Det er korrekt, at vi for et par år siden efterlyste og fik en lovgivning og bedre regler om åbenhed og gennemsigtighed for professionelle forsikringsmæglere. Det var efter et ønske fra branchen, og det var nogle udmærkede regler, hvor man forsøgte og forhåbentlig er kommet visse lidt mere »brodne kar« til livs.

Vi har aldrig forlangt de regler, der står her. Det betyder ikke, at vi er imod dem. Vi synes nok, de er meget vidtgående, og branchen er da også kommet med en lang række forslag til, hvordan de måske kunne gøres mere smidige, så de var til at leve med og ikke gav alt for store administrative problemer. Det synes jeg, vi skal prøve at lytte til, inden man nødvendigvis lægger sig fast på det forslag, som ministeren her er kommet med.

I ejendomsrådgiverbranchen lever vi jo med en lovgivning, hvor man f.eks. skal oplyse, om man modtager provision, og der skal man så svare: Ja, det gør man, eller nej, det gør man ikke på, alt efter hvad der er korrekt, og så kan kunden bede om at få de nærmere detaljer. Noget tilsvarende kunne man jo gøre her, det ville i hvert fald være mindre bureaukratisk end det, der er foreslået.